

ԵՐԵՎԱՆ ՔԱՂԱՔԻ ԱՌԱՋԻՆ ԱՏՅԱՆԻ ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ
ԻՐԱՎԱՍՈՒԹՅԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻԱԿԱՆ ԴԱՏԱՐԱՆ
ԱԶԱՓՆՅԱԿ-2 ՆՍՏԱՎԱՅՐ

(ՀՀ, համայնք Երեւան, ԱզաֆնՅակ, ՀԱԼԱԲՅԱՆ Փ., շենք 41Ա, 10-ԲԴ ՀԱՐԿ)

Սույն փաստաթղթի իսկությունը հնարավոր է ստուգել <https://verify.e-gov.am> կայք
ուև մուտքագրելով IE97-5E20-4D9D-B430 հսկիչ համարը կամ սքանավորելով QR կոդը:

Քաղաքացիական գործ թիվ ԵԴ-2/2831/02/26

ՈՐՈՇՈՒՄ

ՔՆՄԱՆ ԳՈՐԾԸՆԹԱՑԻ ԿԱՍԵՅՈՒՄԸ ՎԵՐԱՑՆԵԼՈՒ

ՄԻՋՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆԸ ՔՆՆԱՐԿԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ

24.03.2026թ.

ք. Երևան

Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քաղաքացիական դատարանը՝ դատավոր Ս. Երիցյանի նախագահությամբ (այսուհետ նաև՝ Դատարան), քննարկելով ըստ հայցի «Լուիսոֆտ» ՍՊԸ-ի (այսուհետ նաև՝ Հայցվոր) ընդդեմ ՀՀ արդարադատության նախարարության (այսուհետ նաև՝ Պատասխանող)՝ հայտն անբավարար գնահատելու և մերժելու մասին որոշումն անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին, քաղաքացիական գործով ՀՀ արդարադատության նախարար Սրբուհի Գալստյանի միջնորդությունը՝ գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին,

ՊԱՐԶԵՑ

Հայցվորի ներկայացուցիչը հայցադիմում է ներկայացրել դատարան ընդդեմ Պատասխանողի՝ հայտն անբավարար գնահատելու և մերժելու մասին որոշումն անվավեր ճանաչելու պահանջի մասին:

Հայցադիմումն էլեկտրոնային համակարգի միջոցով դատարան ներկայացվել է 14.03.2026 թվականին, կազմվել է թիվ ԵԴ2/2831/02/26 քաղաքացիական գործն, որը **մակագրվել է** Երևան քաղաքի առաջին ատյանի ընդհանուր իրավասության քաղաքացիական դատարանի դատավոր Ս. Երիցյանին **16.03.2026 թվականին, ժամը 21:32-ին**, իսկ հասանելի է դարձել **17.03.2026 թվականին**:

Դատարանի 19.03.2026 թվականի որոշմամբ հայցադիմումն ընդունվել է վարույթ:

ՀՀ արդարադատության նախարար Սրբուհի Գայյանի կողմից 20.03.2026 թվականին, ժամը 19:49 րոպեին ներկայացվել է միջնորդություն՝ գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին, որը դատավոր Ս. Երիցյանի աշխատակազմին հասանելի է դարձել 23.03.2026 թվականին:

Դատարանը, քննարկելով ներկայացված միջնորդությունն, արձանագրում է հետևյալը՝

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 234.6-րդ հոդվածի 5-րդ մասի համաձայն՝ հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումն անհապաղ ուղարկվում է «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով նախատեսված լիազորված մարմնի պաշտոնական էլեկտրոնային փոստի հասցեին: Լիազորված մարմինը սույն մասով նախատեսված որոշումն անհապաղ հրապարակում է «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 2-րդ հոդվածի 1-ին մասի 14-րդ կետով նախատեսված տեղեկագրում՝ նշելով կասեցման օրը:

ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 234.11-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ պատվիրատուի և գնահատող հանձնաժողովի գործողությունների (անգործության) և որոշումների (բացառությամբ «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված որոշումների) բողոքարկումն ինքնաբերաբար կասեցնում է գնման գործընթացը՝ սույն օրենսգրքի 234.6-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված որոշումը հրապարակվելու օրվանից մինչև վեճի քննության արդյունքներով առաջին ատյանի դատարանի կայացրած եզրափակիչ դատական ակտն ուժի մեջ մտնելու օրը:

Սույն հոդվածի 2-րդ մասի համաձայն՝ այն դեպքերում, երբ, հանրային կամ պաշտպանության և ազգային անվտանգության շահերից ելնելով, անհրաժեշտ է շարունակել գնման գործընթացը, դատարանը «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 2-րդ հոդվածի 1-ին մասով

սահմանված մարմինների ղեկավարների, իսկ իրավաբանական անձանց դեպքում գործադիր մարմնի ղեկավարի գրավոր միջնորդության հիման վրա կայացնում է գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին որոշում: Դատարանը սույն մասով նախատեսված որոշումը դրա կայացման օրն անհապաղ ուղարկում է «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքով նախատեսված լիազորված մարմնի պաշտոնական էլեկտրոնային փոստի հասցեին: Լիազորված մարմինն այդ որոշումն անհապաղ հրապարակում է «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 2-րդ հոդվածի 1-ին մասի 14-րդ կետով նախատեսված տեղեկագրում:

Վերը նշված իրավանորմերից հետևում է, որ հայցադիմումը վարույթ ընդունելու մասին որոշումը լիազորված մարմինն անհապաղ **հրապարակում է** «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 2-րդ հոդվածի 1-ին մասի 14-րդ կետով նախատեսված տեղեկագրում՝ նշելով կասեցման օրը, իսկ պատվիրատուի և գնահատող հանձնաժողովի գործողությունների (անգործության) և որոշումների՝ բացառությամբ «Գնումների մասին» Հայաստանի Հանրապետության օրենքի 6-րդ հոդվածի 2-րդ մասով նախատեսված որոշումների, բողոքարկումն **ինքնաբերաբար կասեցնում է** գնման գործընթացը՝ սույն օրենսգրքի 234.6-րդ հոդվածի 5-րդ մասով նախատեսված որոշումը **հրապարակվելու** օրվանից մինչև վեճի քննության արդյունքներով առաջին ատյանի դատարանի կայացրած եզրափակիչ դատական ակտն ուժի մեջ մտնելու օրը: Միաժամանակ այն դեպքում, երբ հանրային կամ պաշտպանության և ազգային անվտանգության շահից ելնելով՝ անհրաժեշտ է շարունակել գնման գործընթացը, ապա Դատարանը կողմի գրավոր միջնորդության հիման վրա, կայացնում է գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին որոշում:

Անդրադառնալով համաչափության պահանջին, այլ կերպ սասած՝ այն հարցին, թե արդյո՞ք նշված սահմանափակումը պիտանի և անհրաժեշտ է ժողովրդավարական հասարակությունում հետապնդվող իրավաչափ նպատակին հասնելու համար՝ Վճռաբեկ դատարանն արձանագրում է.

ՀՀ Սահմանադրության 78-րդ հոդվածի համաձայն՝ հիմնական իրավունքների և ազատությունների սահմանափակման համար ընտրված միջոցները պետք է պիտանի և անհրաժեշտ լինեն Սահմանադրությամբ սահմանված նպատակին հասնելու համար: Սահմանափակման համար ընտրված միջոցները պետք է համարժեք լինեն սահմանափակվող հիմնական իրավունքի և ազատության նշանակությանը:

ՀՀ վճռաբեկ դատարանը, նախկինում կայացրած որոշմամբ անդրադառնալով համաչափության սկզբունքի բովանդակությանը, արձանագրել է, որ համաչափության սկզբունքի առանցքային կարևորությունն այն է, որ դրա կիրառումը հնարավորություն է տալիս գնահատել պետության միջամտության ընթացքում կիրառվող միջոցների գործադրմամբ նպատակին հասնելու հնարավորությունը և թուլյատրելիությունը: ՀՀ վճռաբեկ դատարանի գնահատմամբ համաչափության սկզբունքը կոչված է երաշխավորելու, որպեսզի այս կամ այն հանգամանքներում համարժեքությունն ապահովվի կիրառվող միջոցների և դրանց կիրառմամբ հետապնդվող նպատակի միջև՝ համարժեք արձագանքելով որևէ իրավիճակի: Ըստ այդմ,

համաչափության սկզբունքը բաղկացած է երեք տարրերից՝ պիտանիություն, անհրաժեշտություն և չափավորություն: Այսինքն՝ գործադրվող միջոցները պետք է լինեն պիտանի, անհրաժեշտ և չափավոր:

Համաչափության սկզբունքի այն պահանջը, համաձայն որի՝ հետապնդվող նպատակին հասնելու համար գործադրվող միջոցները պետք է լինեն պիտանի, նշանակուժ է, որ իր հայեցողությանը վերապահված միջոցներից պետությունը պետք է ընտրի այն միջոցը, որով կարող է հասնել այդ նպատակին: Եթե պիտանի միջոցները մեկից ավելի են, ապա դրանցից պետք է ընտրվի տվյալ նպատակին հասնելու համար առավել անհրաժեշտը, իսկ պիտանի և անհրաժեշտ միջոցներից՝ այն միջոցը, որը առավել նվազ ձևով միջամտելով անձի իրավունքներին, այդուհանդերձ, թույլ է տալիս առավելագույնս հասնել հետապնդվող նպատակին: Չափավորությունը ենթադրում է, որ անհրաժեշտ և պիտանի միջոցը միևնույն ժամանակ պետք է սպահովի ողջամիտ հավասարակշռություն ձեռնարկվող միջամտության և հետապնդվող նպատակի միջև (տե՛ս, Մհեր Ավետիսյանը և մյուսներն ընդդեմ «ԲՏԱ Բանկ» ՓԲԸ-ի թիվ ԵԿԴ/1807/02/13 քաղաքացիական գործով ՀՀ վճռարեկ դատարանի 21.11.2015 թվականի որոշում):

Տվյալ դեպքում Դատարանն արձանագրում է, որ ՀՀ արդարադատության նախարարության կողմից թիվ «ՀՀԱՆ-ԲՄԽԾՁԲ-26/05» ծածկագրով գնման ընթացակարգը հայտարարվել է ՀՀ արդարադատության նախարարության կարիքների համար՝ ծրագրային ապահովման մշակման ծառայությունների ձեռքբերման, մասնավորապես՝ իրավական ակտերի նախագծերի հրապարակման միասնական կայքում (e-draft.am) նոր գործառնական հնարավորություններ ներդնելու համար:

Բացի այդ, Դատարանն արձանագրում է, որ իրավական ակտերի նախագծերի հրապարակման միասնական կայքը (e-draft.am) հարթակ է, որտեղ հրապարակվում են ՀՀ պետական գերատեսչությունների կողմից մշակվող նորմատիվ իրավական ակտերի նախագծերը, այսինքն՝ տվյալ հարթակի միջոցով հանրությանն են ներկայացվում իրավական ակտերի նախագծերը: Ավելին, տվյալ հարթակի միջոցով հանրությանը հնարավորություն է ընձեռնվում ծանոթանալ իրավական ակտերի նախագծերին, ինչպես նաև ներկայացնել առաջարկություններ:

Սույն գործի շրջանակներում ներկայացված հայցադիմումի, գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին միջնորդության փաստարկների, ինչպես նաև գործի նյութերում առկա ապացույցների համադրության արդյունքում Դատարանը փաստում է, որ ստեղծված իրավիճակում, երբ թիվ «ՀՀԱՆ-ԲՄԽԾՁԲ-26/05» ծածկագրով գնման գործընթացն օրենքի ուժով կասեցվել է, ապա իրավական ակտերի նախագծերի հրապարակման միասնական կայքի (e-draft.am) ծրագրային ապահովման մշակման ծառայությունների ձեռքբերման ձգձգումը կարող է հանգեցնել հանրության իրավական տեղեկացվածության սահմանափակմանը, որպիսի իրողությունը չի բխի հանրային շահերից, քանի որ վերջիններս նորարական աշխարհում տևական ժամկետով (պայմանավորված սույն գործի առկայությամբ) գրկված են լինելու իրավական ակտերի նախագծերին պատշաճ ծանոթանալու և դրանց մասով առաջարկություններ ներկայացնելու իրավունքից: Բացի այդ

«իրավաբանական համայքը» ստանալու է ամենօրյա պարբերականությամբ իրենց գործունեության հիմք հանդիսացող իրավական ակտերի վերաբերյալ սեփական փորձը, դիտողություններն արդյունավետ ներկայացնելու նոր հնարավորություններ՝ այդպիսով նպաստելով իրավաստեղծ գործունեությանն՝ ապահովելով իրավունքի գերիշխանությունը և նպաստելով գործուն կառուցակարգերի ներդրմանը մարդու իրավունքների պաշտպանության գործում:

Ավելին, Դատարանն այս համատեքստում հարկ է համարում փաստել, որ պետության իրավական համակարգն արդյունավետ է, երբ հանրությունը իրավական առումով առավել տեղեկացված է:

Հիմք ընդունելով վերոգրյալ պատճառաբանությունը՝ Դատարանը փաստում է, որ ՀՀ արդարադատության նախարար Սրբուհի Գայանի փաստարկները հիմնավոր են, ուստի քննարկվող պարագայում հանրային շահերից ելնելով, անհրաժեշտ է շարունակել գնման գործընթացը:

Ելնելով վերոգրյալից՝ Դատարանը գտնում է, որ ՀՀ արդարադատության նախարար Սրբուհի Գայանի կողմից 20.03.2026 թվականին ներկայացված՝ թիվ «ՀՀԱՆ-ԲՄԽԾՁԲ-26/05» ծածկագրով գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին միջնորդությունը հիմնավոր է և ենթակա է բավարարման:

Դեկլարվելով ՀՀ քաղաքացիական դատավարության օրենսգրքի 199-րդ, 200-րդ, 234.11-րդ հոդվածներով՝ Դատարանը

ՈՐՈՇԵՑ

1. ՀՀ արդարադատության նախարարի միջնորդությունը՝ գնման գործընթացի կասեցումը վերացնելու մասին, բավարարել:

2. Վերացնել թիվ «ՀՀԱՆ-ԲՄԽԾՁԲ-26/05» ծածկագրով գնման գործընթացի՝ օրենքի ուժով առաջացած կասեցումը:

Որոշումն օրինական ուժի մեջ է մտնում կայացման պահից և ենթակա չէ բողոքարկման:

ԴԱՏԱՎՈՐ

Ս. ԵՐԻՑՅԱՆ